

paa de Erfaringer, saa er det altsaa ikke noget overvældende Resultat, man kan vente sig af det Forslag, som nu staaer for at blive vedtaget; det er jeg ganske klar over, og det er flere Gange fremhævet. Jeg kan godt se, at Loven i visse Tilfælde kan være forsvarlig og nyttig, men at den i overvældende Grad skulde kunne medføre forøget Beskæftigelse ret hurtigt, det tror jeg ikke; store Virkninger tror jeg ikke, Loven vil faa. Men her havde vi jo kun Valget mellem helt at overlade de vanskeligt stillede industrielle og haandværksmæssige Erhverv til deres egen Skæbne eller at række dem en lille Finger — naa, ja, saa plejer det at være god Skik at tage, hvad man kan opnaa, fremfor slet ingenting at faa. Ogsaa det har min Meningsstøtte givet Udtryk for, og det er det samme Standpunkt, jeg paa Ministeriets Vegne har ment at burde indtage, naar man stillede sig paa den Maade, at der overhovedet intet kunde gennemføres i dette Ting, hvis man ikke vilde gaa til en Formindskelse af Lovforslaget, hvad der altsaa nu er blevet Resultatet. Det er en beskedent Sum, der stilles til Raadighed til Laan. Hvis der er Tale om, at man for Alvor vil forcere en eller anden Udvikling i Industrien, er det naturligvis en Sum, der ikke kan komme til at spille nogen væsentlig Rolle, men for Smaavirksomheder vil denne Foranstaltning vel kunne være nyttig, og det vilde være Synd ikke at muliggøre, at nogen fik Del heri. Men der er ingen Tvivl om, at sammenlignet med det Forslag, jeg oprindeligt har fremsat, vil dette medføre en forsvindende lille Formindskelse i Arbejdsløsheden. Jeg skal ikke forsøge at spaa om, hvad det andet kunde have bragt, men der kan fornuftigvis ikke være Tvivl om, efter alt, hvad der foreligger af Materiale i den Henseende, at talrige Virksomheder, hvis Forslaget var gennemført i rette Tid, vilde være blevet hjulpet paa rette Maade over en vanskelig Periode. Det har man altsaa ikke ønsket, og jeg kan derfor ligesom den ærede Ordfører anbefale at stemme for det af Flertallet stillede Ændringsforslag, men ligesaa bestemt maa jeg fraraade de af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til § 5 i Lovforslaget, som det nu foreslaas affattet, skal jeg for saa vidt kun udtale min Glæde over, at man drager Spørgsmaalet om Støtte til Oparbejdelse af Eksportmarkeder med ind under Loven. Jeg kan kun glæde mig over, at det dermed faar en officiel Anerkendelse, men paa den anden Side tør jeg ikke stille i Udsigt, at det vil faa nogen nævneværdig

Betydning i den Tid, Loven gælder, det vil ganske afgjort tage adskillig Tid, inden man kan oparbejde nye Markeder. At der i den Tid kan stilles nogle Midler til Raadighed, er ganske fortræffeligt, men i Henseende til Beskæftigelsesspørgsmaalet vil det neppe komme til at virke stærkt.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede), der subsidiært anbefalede Flertalsforslaget, og som gav Udtryk for, at det neppe i denne Form vilde faa overvældende Betydning, gav det sin Tilslutning bl. a. med den Begrundelse, at nu havde man slettet det med den megen Undersøgelse og den store Administration, som Tilskudsordningen nødvendiggjorde. Jeg tror, det ærede Medlem misforstaar Situationen; der vil virkelig blive Nødvendighed for meget indgaaende Undersøgelser efter dette Forslag. Det er klart, at ingen Minister kan finde paa at sidde og uddele 4 Millioner i Flæng efter Forgodtbefindende, han maa naturligvis med Benyttelse af den Vejledning, han kan faa fra Erhvervsorganisationerne, i højeste Grad undersøge og skaffe oplyst, hvad der taler for at yde disse Laan, og Undersøgelsen vil saa sandt ikke blive mindre, fordi der er Tale om Laan, end hvis der havde været Tale om Tilskud. At man har slettet de paagældende Administrationsbestemmelser i Loven, gør ikke, at der ingen Administration bliver, og det, at der ikke findes et lovfæstet Organ, som skal undersøge Sagerne, gør ikke, at et saadant Organ ikke maa tilvejebringes.

Ligesom min Partifælle maa jeg beklage den Skæbne, det oprindelige Lovforslag har faaet, men jeg er jo ikke uvidende om, hvilke Kræfter der har været i Virksomhed, og hvilken ædel Virksomhed man her har udfoldet. Jeg kan kun beklage, at der er gaaet saa lang Tid, i hvilken ikke blot intet er sket, men en hel Mængde Mennesker virkelig har levet i Forventning om, at der før eller senere kom en Lov, som under en eller anden Form gav Hjælp, hvorfor de ikke har bestræbt sig for at overvinde Vanskeligheder, som maaske ellers kunde være overvundet i den lange Tid, der er forløbet. Derved er imidlertid intet at gøre nu, og om ikke andet godt opnaas, hvis det nu foreliggende Ændringsforslag vedtages, opnaas i hvert Fald det, at den Spærrebom, der laa over Vejen i Form af det tidligere stillede Forslag, fjernes ved Vedtagelse af det nu foreliggende, som jeg altsaa anbefaler.

Ordføreren (Stensballe): Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (J. A. Hansen) udtalte en Beklagelse af, at der var hen-